

met de negentienjarige Marie Magdelaine Legall of l'Egal, blijkbaar een Hugenote. Dit aangaan van een huwelijk wijst erop, dat Mathieu Brodier zich in Londen een bestaan had verworven. Op 19 november 1751 werd een eerste zoon Charles Antoine geboren die echter reeds zes weken later stierf. Het was dus weer een kinderloos echtpaar, dat op 28 januari 1753 op een attestatie van de Franse Kerk te Londen (Leicesterfields) is ingeschreven in de registers van de Waalse Kerk te 's-Gravenhage, waar de zwerftochten van Mathieu voorlopig hun einde vonden. Welke gronden hem tot deze laatste verwisseling van land van vestiging hebben bewogen, zal wel altijd duister blijven. Grote welvaart zal hij in elk geval in Engeland wel niet hebben verworven. Men moet aannemen, dat hij aldaar zijn vak als goud- en zilversmid zal hebben uitgeoefend, en vermoedelijk heeft hij althans aanvankelijk in Holland niet anders gedaan. Precies een jaar na zijn aankomst is hij intussen op gunstig rapport van één der predikanten gemachtigd godsdienstonderwijs te geven. Misschien heeft ook het Parijse certificaat, waarvan de inhoud niet bekend is, zijn bekwaamheden in deze richting vastgelegd. Het is toch nauwelijks aannemelijk, dat hij zich in het enkele rustige jaar in Den Haag heeft bekwaamd in de richting, waarin zijn levensbestemming zou blijken te liggen. Reeds in de Haagse gemeente verwierf hij zich als godsdienstonderwijzer de reputatie van „un homme capable”.¹⁾ Daardoor werd het hem mogelijk zich geheel aan een kerkelijke loopbaan te wijden. In 1762 werd hij aangesteld als voorlezer en catechiseermeester bij de Waalse gemeente te Veere, op aanbeveling van ds. Bobineau van 's-Gravenhage. Rijk heeft hij het in de hofstad zeker niet gehad en in Veere was dit evenmin het geval. Hij ontving daar althans niet meer dan f 400,- per jaar (waarvan f 300,- van de stad), benevens vrij wonen, vrijdom van belasting en vrij vuur, begroot op ten minste vijftig ton turf. Hierbij moet men dan weten, dat het echtpaar intussen was gezegend met een dochter en drie zoons, die althans ten dele nog leefden bij de verhuizing naar Veere. Wat er van dit Haagse kroost is geworden, is niet bekend. Wellicht moet één van de zoontjes worden geïdentificeerd met een gelijknamige collecteur des impots, die onder de Restauratie kin-

1) Brief d.d. 23 mei 1764 van ds. J. de Loches te Rotterdam, uit Veere aan zijn gemeente geschreven (archief van de Waalse Gemeente te Rotterdam, inv. nr. 15).